

Јелена Радовановић

ТЕСТ ЗА ПОЛАЗАК У ШКОЛУ

Прво ме је узела за руку и онда
Ме увела у неку собу као у болници
И мирисала је оно као кад мирише у болници
Онда ме је прво питала шта ћу да радим
Кад почне киша а ја сам кренуо већ у школу
И да ли ћу онда па су биле три сличке
Под а) да се вратим кући по кишобран под б)
Да наставим у школу по киши и под с) да
Се склоним и сачекам да киша стане
Ја сам казо да ћу да наставим по киши
Она ми је рекла да размислим још једном
Ја сам још једном казо то исто онда
Ме она питала зашто да наставим по киши
Онда сам ја реко зато што волим кад пада киша
Онда ми је она дала бојице да обојим једну слику
Где је било једно дрво једна кућа један цвет
Једно сунце и једно небо онда сам ја то обојио
Онда ме она питала што сам небо обојио црвено
Ја сам реко тад ми се највише свиђа
Онда ме питала дал знам да пишем
Реко сам да знам онда ми је дала сличку
Неког дечка и неки облак изнад њега у који се пише
И тај дечко је крепуо у школу и прођу кола
Па га свог испрскају и онда треба да напишем
Шта тај дечко каже ја сам онда реко

Не каже ништа онда је она питала како ништа
Зар није љут на чичу што је возио кола
Ја сам реко да јесте
Она је онда опет питала шта онда дечко каже
Ја сам реко да не каже ништа
Онда ми је показала слику а ја да кажем
Шта је погрешно а на слици је била девојчица
Како храни мишеве и по њима пљушти киша
А девојчица држи кишобран под мишком
И она ме је онда питала да кажем
Шта је ту погрешно ја сам реко ништа
Онда је опет рекла да размислим још једном
Онда сам ја опет реко да је све у реду
Онда ме питала још неке ствари
Онда ме извела напоље
Па је после дуго причала са татом у ходнику
И стално вртела главом

АВ ОВО

Ово ћемо дете без бриге
(А то ионако није дете
Већ више као буљава риба)
Да ишчепркамо
Јер треба да се скућимо
Време је крајње да
Купимо кола да нам се
Кости не хабају
А ово ћемо произвести мало касније
У другој серији
Биће готово идентично овом примерку
Па ћемо имати тачно
Као и сви други
Два зарез три детета

ЖМУРКЕ

Тако сам добро умела да жмурићу
Да су ме очи болеле од мрака
И толико сам споро бројала
Да су сви имали шансе да се посакривају
И под земљом
После сам вас увек тражила на погрешним местима
Или кад сам мислила да сам вас пронашла
То нисте били ви
Онда сте сви били бржи од мене
И увек ме запљували
Иза мојих леђа